

bage til 1ste Oktober 1887, indtil videre burde tages i Betragtning til at forskaffe ham en til de normerede Alderstillæg for en Overretsassessor med en saadan Anciennitet svarende Indtægt. Fra den 1ste Maj 1896 er derefter den første Halvdel af det personlige Tillæg bortfaldet og fra den 1ste Maj 1899 den anden Halvdel.

Overretsassessor Faurholt har nu i et Andragende anmodet om, at der atter maa blive søgt en Bevilling, hvorved hans Anciennitet som Underdommer kunde komme ham til Gode med Hensyn til hans nuværende Embedsindtægt. Han har til Støtte herfor henvist til, at man ved Affattelsen af § 4 i den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870 næppe har haft det sjældent forekommende Tilfælde for Dje, at en Embedsmand forflyttes til et Embede med en ringere Begyndelseslønning end den, der var forbunden med hans tidligere Embede, men at de Grunde, paa hvilke bemeldte Lovbestemmelse maa antages at være bygget, formentlig maa — i Lighed med, hvad der er hjemlet ved senere Lønningsbestemmelser paa særlige Omraader, jfr. bl. a § 7 i Lov af 26de Marts 1898 om Statsbanedriftens Ordning — have til Følge, at en Retsbetjent, der beklæder et Embede med en Begyndelseslønning af 5,200 Kr., i det mindste maa have samme Udgang som en Retsbetjent i et Embede med en Begyndelseslønning af ifkun 2,800 Kr. eller 3,400 Kr. til efter Forflyttelse til et Assessorat med en Begyndelseslønning af 3,200 Kr. at faa sit Alderstillæg i dette Embede beregnet fra det Tidspunkt, paa hvilket han udnævntes til Retsbetjent. Da nu tilmed personlige Forhold have medført, at det er blevet af særlig Betydning for Embedsmanden, at hans Lønningsforhold bringes i Overensstemmelse med, hvad der skønnes at være billigt og rimeligt, har han atter bragt Spørgsmaalet om en gunstigere Beregning af hans Lønningsanciennitet frem.

Justitsministeriet maa nu for sit Vedkommende anse det for særdeles ønskeligt, at der vises Smødekommehed overfor den saaledes fremsatte og begrundede Begæring. Skønt der ikke tilkommer Overretsassessor Faurholt noget som helst Retskrav paa en Forbedring af sin Embedsindtægt, og skønt det ikke miskendes, at der allerede af Bevillingsmyndighederne er i det Omfang, hvori det tidligere af Ministeriet er foreslaaet, taget Hensyn til denne Embedsmands særlige Forhold, maa det formentlig erkendes, baade at det nærmest maa anses for tilfældigt, at den gældende Lovgivning ikke ved at bestæftige sig med det Tilfælde, at en Embedsmand forflyttes til et lavere lønnet Embede, drager Omfæng for ved dog at lade ham beholde sin Anciennitet i nogen Grad at bøde paa det dermed forbundne Tab for ham, og at det er meget unaturligt, at en Underdommer af 2den Lønningsklasse, der forflyttes til et Overdommerembede, i dette skal oppebære ringere Indtægt end en Underdommer af 4de eller 5te Lønningsklasse, der kommer i samme Tilfælde. Assessor Faurholt, der er i en Alder af 53 Aar og fra sin Ungdom af har været i Statens Tjeneste, er en usædvanlig dygtig Embedsmand, hvis Indtræden i en Overdomstol kun har kunnet regnes som en Vinding for denne, og da han, selv med den ham tidligere indrømmede Lønningsforbedring, indtil det nærværende Tidspunkt vil have lidt et Indtægtstab ved at forlade sit tidligere Embede af henimod 7,000 Kr., finder man Grund til at foreslaa, at hans Andragende imødekommes paa den Maade, at der fra den 1ste Maj til 1ste Oktober 1899 tilknaas ham et fornyet personligt Tillæg af 400 Kr. og fra sidstnævnte Dato et Tillæg af 800 Kr., der ved hans to næste og sidste Oprykninger paa Alderstillæg bortfalder med 400 Kr. for hver Gang.

§ Henshold til det anførte vil der ved Tillægsbevilling for Finansaaret 1900—1901 blive søgt finansiel Hjælp til Afholdelsen af Udgiften for Tidsrummet fra 1ste Maj 1899 til 31te Marts 1901.

Til II. C. 2 og 3. Som for tidligere Finansaar.

Til II. D. 1. Efter Lovene af 25de Marts 1871 og 24de Maj 1879, jfr. Lovene af 19de Februar 1861, 26de Marts 1870 og 31te Januar 1896, ere Lønningerne til Embedsmændene ved Kriminal- og Politiretten følgende: